

THE EUROPEAN DISCOVERY OF CHINA

POMPEU FABRA UNIVERSITY BARCELONA

LA XINA EN EL PUNT DE MIRA

ELS GENTILS CIVILITZATS

A mitjan segle XVI, els primers llibres portuguesos escrits a la Xina i sobre la Xina van arribar a Europa. El primer va ser obra de Galeote Pereira, i això és el que estudiarem en aquesta lliçó. Galeote Pereira va deixar Portugal l'any 1534 i va fer ruta cap a les colònies orientals.

Des de Goa, va anar a Malacca i des d'allà va viatjar moltes vegades a la costa xinesa, comerciant i fent contraban durant més d'una dècada. L'any 1549, les campanyes de Zhu Wan contra el contraban i la pirateria el van fer empresonar i portar encadenat fins a Fuzhou.

Però quan era portat a judici per Zhu Wan, va veure com ell jutge era acusat mentre que a ell mentre portat a judici per Zhu Wan, va veure Zhou. A pirater d'allà va aconseguir fugir i tornar a l'Índia, on va escriure les seves memòries.

El llibre va ser inclòs immediatament a les cartes que els jesuïtes enviaven des de Goa, i ben aviat va ser traduït i publicat en anglès abans de ser inclòs en una col·lecció ben popular de relats de viatges. És un llibre molt breu: l'edició portuguesa moderna només té 29 pàgines.

Però va ser el primer llibre escrit per un europeu a la Xina i era molt més exhaustiu que les cartes breus enviades pels jesuïtes. És el disseny de Pereira el que dona la primera imatge europea global de la Xina.

La seva disposició general tindrà una influència decisiva sobre tots els grans llibres ibèrics sobre la Xina al segle XVI. Com havia passat amb els primers viatgers portuguesos a la Xina, no va ser capaç de conèixer el nom del país on es trobava.

Les autoritats portugueses, provinents de l'Índia, van dir al seu grup que es trobaven a la Xina, tot i que havent-hi estat, mai no ho van dir, tot i que havent-hi estat, mai no ho van dir en lliçons anteriors, això és a causa que els xinesos anomenaven el seu país Daming, és a dir "els Grans Ming", i no reconeixien el nom "Xina".

Pereira admira sincerament la justícia xinesa. Fins i tot suggereix que a l'hora de fer justícia, aquests gentils superaven els cristians i que el seu sistema de justícia és únic, millor encara que el dels romans.

Eren unes declaracions ben especials en un món cristià que justificava les conquestes europees en termes de la superioritat moral de la cristiandat i el seu llegat clàssic.

De fet, els censors eclesiàstics van suprimir immediatament totes les frases del text que clamaven la superioritat dels xinesos sobre els europeus. Tot i que era ben conscient que en una presó mor molta gent de fam i fred, considera que els jutges són ben pacients a les audiències, i afirma amb claredat que a la Xina, a diferència de Portugal, tots els procediments es fan públics i a l'abast de tothom, de manera que no hi hagi falsos testimonis.

I afirma que a la Xina, a diferència de Portugal, cap procés pot ser falsificat, ja que els jutges redacten els procediments. Era ben conscient que els càstigs eren severos, i coneixia de primera mà la fusta que els xinesos col·locaven al coll dels acusats i que els impedia descansar i menjar, i també la gàbia penjant dins la qual traslladaven els presoners d'un lloc a un altre.

Tot i així, la seva visió comparativa d'un excel·lent sistema de justícia xinès tindrà una influència permanent en tots els relats europeus sobre la Xina, fins a la fi del segle XVIII.